

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 108/2011-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 2. novembra 2011 predbežne prerokoval návrh prezidenta Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade

- slov „ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky z kandidátov zvolených Národnou radou Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 7a ods. 1 druhej vete, ustanovenia § 7a ods. 2, slov «Národnou radou Slovenskej republiky a ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“») a slov „alebo iných osôb, ktoré spĺňajú podmienky podľa tohto zákona“ v ustanovení § 192 ods. 2 druhej vete, ustanovenia § 192 ods. 2 tretej vety, ustanovenia § 192 ods. 3, 6, 7 a 8 písm. e), ustanovenia § 197 ods. 1 písm. b), slov „Národná rada Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 265g a slov „Národnú radu Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti“ v ustanovení v § 265h ods. 1 prvej vete zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

- slov „a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky“ v ustanovení § 6a ods. 2, slov „ako aj o návrhoch komisie, na základe ktorých nevydal stanovisko podľa odseku 1“ v ustanovení § 6a ods. 3, slov «a troch vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“»)» v ustanovení § 6b ods. 1 prvej vete, ustanovenia § 6b ods. 1 druhej vety, ustanovenia § 6b ods. 2 druhej vety, slov „alebo

minister spravodlivosti“ v ustanovení § 6b ods. 3, slov „okrem stanovísk podľa § 6a“ v ustanovení § 10 ods. 2, slov „a minister spravodlivosti“ v ustanovení § 56ab ods. 1 a ustanovenia § 56ab ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 150 a čl. 151 Ústavy Slovenskej republiky,

- ustanovenia § 6 ods. 8 až 10 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 149 a čl. 150 Ústavy Slovenskej republiky,

- ustanovenia § 7 ods. 5 prvej, tretej a štvrtej vety zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 7 a čl. 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie,

- ustanovenia § 7 ods. 6 prvej až tretej vety zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky,

- ustanovenia § 7 ods. 7 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 12 ods. 2 a čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a čl. 7 a čl. 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie,

- slov „do šiestich mesiacov“ v ustanovení § 197 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

- ustanovenia § 265e ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh prezidenta Slovenskej republiky p r i j í m a na ďalšie konanie.

2. Návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, n e v y h o v u j e .

3. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 108/2011 a sp. zn. PL. ÚS 105/2011 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. PL. ÚS 105/2011.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 29. septembra 2011 doručený návrh prezidenta Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“) na začatie konania o súlade slov „ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky z kandidátov zvolených Národnou radou Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 7a ods. 1 druhej vete, ustanovenia § 7a ods. 2, slov «Národnou radou Slovenskej republiky a ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“)» a slov „alebo iných osôb, ktoré spĺňajú podmienky podľa tohto zákona“ v ustanovení § 192 ods. 2 druhej vete, ustanovenia § 192 ods. 2 tretej vety, ustanovenia § 192 ods. 3, 6, 7 a 8 písm. e), ustanovenia § 197 ods. 1 písm. b), slov „Národná rada Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 265g a slov „Národnú radu Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti“ v ustanovení v § 265h ods. 1 prvej vete zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. (ďalej len „zákon o prokurátoroch“) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), slov „a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky“ v ustanovení § 6a ods. 2, slov „ako aj o návrhoch komisie, na základe ktorých nevydal stanovisko podľa

odseku 1“ v ustanovení § 6a ods. 3, slov «a troch vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“») v ustanovení § 6b ods. 1 prvej vety, ustanovenia § 6b ods. 1 druhej vety, ustanovenia § 6b ods. 2 druhej vety, slov „alebo minister spravodlivosti“ v ustanovení § 6b ods. 3, slov „okrem stanovísk podľa § 6a“ v ustanovení § 10 ods. 2, slov „a minister spravodlivosti“ v ustanovení § 56ab ods. 1 a ustanovenia § 56ab ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z. (ďalej len „zákon o prokuratúre“) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, čl. 2 ods. 2, čl. 150 a čl. 151 ústavy, ustanovenia § 6 ods. 8 až 10 zákona o prokuratúre s čl. 149 a s čl. 150 ústavy, ustanovenia § 7 ods. 5 prvej vety, tretej vety a štvrtej vety zákona o prokurátoroch s čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 22 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „medzinárodný pakt“) a čl. 7 a čl. 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ustanovenia § 7 ods. 6 prvej až tretej vety zákona o prokurátoroch s čl. 19 ods. 3 ústavy, ustanovenia § 7 ods. 7 zákona o prokurátoroch s čl. 12 ods. 2 a čl. 19 ods. 3 ústavy, čl. 8 ods. 1 dohovoru, čl. 17 ods. 1 medzinárodného paktu a čl. 7 a čl. 8 ods. 1 charty, slov „do šiestich mesiacov“ v ustanovení § 197 ods. 3 zákona o prokurátoroch s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 48 ods. 2 ústavy a ustanovenia § 265e ods. 1 zákona o prokurátoroch s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a čl. 35 ods. 1 ústavy (ďalej aj „napadnuté zákonné ustanovenia“).

Navrhovateľ odôvodnil podanie návrhu na začatie konania o súlade niektorých ustanovení zákona o prokuratúre a zákona o prokurátoroch s vybranými článkami ústavy, dohovoru, medzinárodného paktu a charty takto:

„V súlade s princípom právneho štátu, ktorého základom je úprava vzájomných vzťahov všetkých dôležitých štruktúr verejnej moci v ústave, zákonodarný orgán môže zasahovať do pôsobnosti iných ústavných orgánov, akým je aj prokuratúra a generálny prokurátor, len vtedy a len takým spôsobom, ako to upravuje ústava.

Vo vzťahu k prokuratúre a generálnemu prokurátorovi podľa ústavy Národná rada Slovenskej republiky predkladá prezidentovi Slovenskej republiky návrh na vymenovanie a odvolanie generálneho prokurátora (čl. 150) a uznáva sa na zákone, ktorý ustanoví

podrobnosti o vymenúvaní a odvolávaní, právach a povinnostiach prokurátorov a organizácii prokuratúry (čl. 151).

Podľa ústavy Národná rada Slovenskej republiky sa nemôže podieľať na výbere prokurátorov a vedúcich prokurátorov a na disciplinárnom konaní vo vzťahu k prokurátorom vrátane generálneho prokurátora. Národná rada Slovenskej republiky nemá podľa ústavy a nemôže mať ani podľa zákona, na ktorom sa uznesie, pôsobnosť podľa citovaných ustanovení zákona č. 154/2001 Z. z. v znení zákona č. 220/2011 Z. z. voliť kandidátov na členov výberových komisií, ktoré uskutočňujú výberové konanie na funkciu prokurátora a na funkciu vedúceho prokurátora, ani navrhovať kandidátov na členov disciplinárnych komisií, ktoré zisťujú disciplinárnu zodpovednosť prokurátorov a ukladajú im disciplinárne opatrenia. Výberové komisie a disciplinárne komisie nie sú orgánmi Národnej rady Slovenskej republiky, ani orgánmi štátu. Rovnako to platí pre ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky určovať zrebom troch členov výberovej komisie z kandidátov zvolených Národnou radou Slovenskej republiky. Účasť na výbere prokurátorov a vedúcich prokurátorov podľa ústavy Národnej rade Slovenskej republiky nepatrí. Rovnako Národnej rade Slovenskej republiky podľa ústavy nepatrí ani navrhovanie členov disciplinárnej komisie a primeraného počtu jej náhradníkov. ...

V tejto súvislosti treba zdôrazniť aj ustanovenie § 7a ods. 2 časti prvej vety za bodkočiarkou zákona č. 154/2001 Z. z. v znení zákona č. 220/2011 Z. z. podľa ktorého Národná rada Slovenskej republiky volí kandidátov výberovej komisie podľa pomeru politických síl. Toto ustanovenie ešte zvyrazňuje politický charakter nominácie kandidáta na člena výberovej komisie...

Postavenie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky ako člena vlády, ktorá reprezentuje výkonnú moc, a zároveň ako osoby, ktorá je na čele Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré je ústredným orgánom štátnej správy, vylučuje aj jeho oprávnenie podať návrh na začatie disciplinárneho konania prokurátora. Dôvodom je najmä pôsobnosť prokuratúry a prokurátora aj vo vzťahu k Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, na čele ktorého je minister spravodlivosti Slovenskej republiky. Oprávnenie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podať návrh na začatie disciplinárneho konania prokurátora podľa môjho názoru utvára aj podmienky na

neoprávnené politické zasahovanie do pôsobnosti prokurátora a prokuratúry a na zneužívanie moci...

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky ako člen vlády, ani ako „predstaviteľ“ ústredného orgánu štátnej správy - Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, podľa ústavy nemá žiadnu pôsobnosť vo vzťahu k prokuratúre a k prokurátorom vrátane generálneho prokurátora. Ústavné vymedzenie postavenia prokuratúry (čl. 149) a generálneho prokurátora (čl. 150) nezakladá žiadny vzťah medzi generálnym prokurátorom a ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, či už ako členom vlády Slovenskej republiky alebo ako osoby, ktorá riadi a zodpovedá za činnosť Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Subjekt, ktorý je objektom dozoru (orgán, ktorý podlieha dozoru prokurátora), teda Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré riadi a za jeho činnosť zodpovedá minister spravodlivosti Slovenskej republiky, nemôže v súlade s ústavou vykonávať oprávnenia vo vzťahu k orgánu, ktorý dozor vykonáva...

Ak by teda minister spravodlivosti Slovenskej republiky záväzným spôsobom navrhoval kandidátov na členov disciplinárnych komisií a vymenúval členov Komisie pre vydávanie stanovísk a v zákonom ustanovených prípadoch by aj zvolával zasadnutia tejto komisie a určoval toho, kto vedie jej zasadnutie, tento prvok direktívnosti by ho staval do pozície nadradenosti voči prokuratúre. Takáto pozícia ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky podľa ústavy nepatrí...

Nemožnosť (zákaz) nadriadeného prokurátora vydávať podriadenému prokurátorovi pokyny podľa § 6 ods. 8 a 9 zákona č. 153/2001 Z. z. v znení zákona č. 220/2011 Z. z. zoslabuje ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu, a to najmä fyzických osôb pred nezákonným (neodôvodneným) začatím trestného stíhania, vznesením obvinenia, vzatím do väzby alebo podaním obžaloby, teda pred jedným z najhrubších zásahov štátu do osobnej slobody jednotlivca. V neprípustnej miere nadraduje záujem štátu na trestnom stíhaní podozrivých osôb pred verejným záujmom na ochrane základných práv pred neodôvodneným zásahom zo strany represívnych orgánov štátu, čo je tiež v rozpore s princípmi právneho štátu. Zoslabuje aj ochranu práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb a štátu pred neodôvodneným zásahom do občianskoprávných vzťahov.“

Vo vzťahu k zakotveniu zásady verejnosti výberových konaní na obsadenie voľného miesta prokurátora navrhovateľ uviedol, že „overovanie zdravotného stavu a psychickej vyrovnanosti uchádzača, nezaručuje tajomstvo písomností, nedotknuteľnosť súkromia, ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života ani ochranu osobných údajov...

Uchádzač, ktorý sa zúčastňuje výberového konania na obsadenie voľného miesta prokurátora nie je ešte prokurátorom. Je osobou, ktorá musí spĺňať zákonné predpoklady na vymenovanie do funkcie prokurátora... Zverejňovanie všetkých žiadostí o zaradenie do výberového konania, profesijných životopisov uchádzačov a ich motivačných listov na webovom sídle generálnej prokuratúry považujem za neoprávnené zverejňovanie údajov o osobe uchádzača.“

Navrhovateľ rovnako namieta aj povinnosť uchádzačov o funkciu prokurátora predkladať vo výberovom konaní písomné vyhlásenia so zoznamom im blízkych osôb a jeho zverejnenie. Podľa názoru navrhovateľa to možno „považovať za neoprávnené zhromažďovanie a zverejňovanie údajov o osobe uchádzača, ale aj údajov o jemu blízkych osobách. Právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním a zverejňovaním údajov o svojej osobe zaručuje každému čl. 19 ods. 3 ústavy...

Predĺženie subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania z dvoch mesiacov na šesť mesiacov, podstatným spôsobom naruša právnu istotu prokurátora a nie je ani v súlade s čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorý zaručuje aj právo prokurátora, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Ak sa prokurátor dopustil disciplinárneho previnenia alebo konania podľa § 187 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z., mal by ten, kto je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, tento návrh podať čo najskôr. Preto subjektívnu lehotu dvoch mesiacov na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania považujem za dostatočnú. Nie je dôvod na predĺženie tejto lehoty. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že podľa § 197 ods. 1 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. v znení zákona č. 220/2011 Z. z. návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister spravodlivosti Slovenskej republiky proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry vrátane generálneho prokurátora. Predĺženie subjektívnej lehoty utvára priestor pre nátlak a nevhodné zasahovanie alebo neoprávnené vystavovanie zásahom do

právomoci prokurátora a tým pre zoslabovanie nestrannosti jeho rozhodovania a jeho povinnosti chrániť verejný záujem a slúžiť tomuto záujmu.“

Napokon navrhovateľ napáda aj zmenu právneho postavenia právnych čakateľov prokuratúry vo vzťahu k osobám, ktoré nadobudli toto postavenie pred účinnosťou zákona č. 220/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 220/2011 Z. z.“). Napadnuté zákonné ustanovenia považuje navrhovateľ za retroaktívne a odnímajúce „*neodňateľné základné právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň podľa čl. 35 ods. 1 ústavy. Treba uviesť, že Národná rada Slovenskej republiky novelou zákona č. 154/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov od 1. októbra 2011 (zákonom č. 220/2011 Z. z.) nielen zrušila inštitút právnych čakateľov prokuratúry, ale od 1. októbra 2011 zmenila aj právne postavenie právnych čakateľov prokuratúry, ich status, zhoršujúcim spôsobom“*.

Navrhovateľ žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví že:

«1. slová „ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky z kandidátov zvolených Národnou radou Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 7a ods. 1 druhej vety, ustanovenia § 7a ods. 2, slová „Národnou radou Slovenskej republiky a ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti““ a slová „alebo iných osôb, ktoré spĺňajú podmienky podľa tohto zákona“ v ustanovení § 192 ods. 2 druhej vety, ustanovenie § 192 ods. 2 tretej vety, ustanovenia § 192 ods. 3, 6, 7 a 8 písm. e), ustanovenie § 197 ods. 1 písm. b), slová „Národná rada Slovenskej republiky a“ v ustanovení § 265g a slová „Národnú radu Slovenskej republiky a ministra spravodlivosti“ v ustanovení v § 265h ods. 1 prvej vete zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a s čl. 2 ods. 2 ústavy,

2. slová „a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky“ v ustanovení § 6a ods. 2, slová „ako aj o návrhoch komisie, na základe ktorých nevydal stanovisko podľa odseku 1“ v ustanovení § 6a ods. 3, slová „a troch vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti““ v ustanovení § 6b ods. 1 prvej

vete, ustanovenie § 6b ods. 1 druhej vety, ustanovenie § 6b ods. 2 druhej vety, slová „alebo minister spravodlivosti“ v ustanovení § 6b ods. 3, slová „okrem stanovísk podľa § 6a“ v ustanovení § 10 ods. 2, slová „a minister spravodlivosti“ v ustanovení § 56ab ods. 1 a ustanovenie § 56ab ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou, s čl. 2 ods. 2, s čl. 150 a s čl. 151 ústavy,

3. ustanovenia § 6 ods. 8 až 10 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 149 a s čl. 150 ústavy,

4. ustanovenia § 7 ods. 5 prvej vety, tretej vety a štvrtej vety zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 16 ods. 1, s čl. 19 ods. 2 a s čl. 22 ods. 1 ústavy, s článkom 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, s článkom 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a s článkom 7 a s článkom 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie,

5. ustanovenia § 7 ods. 6 prvej vety až tretej vety zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 19 ods. 3 ústavy,

6. ustanovenia § 7 ods. 7 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 12 ods. 2 a s čl. 19 ods. 3 ústavy, s článkom 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, s článkom 17 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a s článkom 7 a s článkom 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie,

7. slová „do šiestich mesiacov“ v ustanovení § 197 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a s čl. 48 ods. 2 ústavy,

8. ustanovenia § 265e ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení zákona č. 220/2011 Z. z. nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 prvou vetou a s čl. 35 ods. 1 ústavy.»

II.

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až f) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd návrh na začatie konania o súlade napadnutých zákonných ustanovení s ústavou, dohovorom, medzinárodným paktom a chartou predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Návrh bol

teda podaný oprávnenou osobou podľa čl. 130 ods. 1 písm. b) ústavy, resp. § 18 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde, spĺňa náležitosti ustanovené v § 20 a § 37 ods. 3 zákona o ústavnom súde, nie je neprípustný a nie je ani zjavne neopodstatnený.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté o prijatí návrhu na ďalšie konanie v celom rozsahu tak, ako to je uvedené v prvom bode výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ak ústavný súd prijme návrh na ďalšie konanie, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

V nadväznosti na to podľa § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení rozhodnúť ústavný súd aj na návrh účastníka konania.

Ústavný súd zistil, že všetky navrhovateľom napadnuté ustanovenia zákona o prokuratúre a zákona o prokurátoroch, resp. slovné spojenia uvedené v týchto ustanoveniach, boli spolu s inými ustanoveniami týchto zákonov, ako aj niektorými ustanoveniami zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, zákona č. 548/2003 Z. z. o Justičnej akadémii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Justičnej akadémii“), zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o registri trestov“) a zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) už skôr napadnuté prvým námestníkom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „prvý námestník generálneho prokurátora“) návrhom doručeným ústavnému súdu 23. augusta 2011.

Návrh prvého námestníka generálneho prokurátora na začatie konania o súlade vyššie označených právnych predpisov, ich častí, resp. niektorých ich ustanovení ústavný súd uznesením sp. zn. PL. ÚS 105/2011 z 28. septembra 2011 prijal na ďalšie konanie. Súčasne týmto uznesením ústavný súd pozastavil účinnosť niektorých ustanovení zákona č. 220/2011 Z. z. Konkrétne v čl. VI, ktorým sa menil a doplňal zákon o prokurátoroch, pozastavil účinnosť bodu 1 [§ 1 ods. 1 písm. b)], bodu 7 [§ 6 ods. 2 písm. i/], bodu 9 (§ 7), bodu 10 (§ 7a), bodu 15 (§ 10 ods. 5), bodu 19 (§ 20, § 21), bodu 30 [§ 65 ods. 1 písm. j)], bodu 32 [§ 93 ods. 1 písm. c) tretí bod], bodu 43 (§ 109), bodu 52 (§ 192 ods. 2), bodu 53 (§ 192 ods. 3 až 8), bodu 57 [§ 197 ods. 1 písm. b) a c)], bodu 68 (§ 221 ods. 1 posledná veta), bodu 69 [§ 222 ods. 1 písm. d)], bodu 70 [§ 222 ods. 2 písm. c)], bodu 73 (§ 234 až § 245a a § 249 až § 251), bodu 74 [§ 252 ods. 1 písm. a) prvý a štvrtý bod], bodu 76 (§ 261 ods. 2) a bodu 77 (§ 265e, § 265f ods. 1 až 4, § 265g, § 265h, § 265i). V čl. X, ktorým sa menil a doplňal zákon o Justičnej akadémii, ústavný súd pozastavil účinnosť bodu 6 (§ 3 ods. 5), bodu 7 (§ 3 ods. 6), bodu 8 (§ 3 ods. 7), bodu 9 (§ 11 ods. 8), bodu 10 (§ 12 ods. 2, 3, 5 a 6), bodu 11 (§ 13 ods. 5), bodu 12 (§ 14 ods. 1 a 2), bodu 13 (§ 14 ods. 3), bodu 14 (§ 14) a bodu 16 (§ 17). V čl. XIII, ktorým sa menil a doplňal zákon o registri trestov, tiež pozastavil účinnosť bodu 1 [§ 14 ods. 3 písm. e) tretí bod] a napokon v čl. XIV, ktorým sa menil a doplňal zákon o štátnej službe, pozastavil účinnosť bodu 1 (§ 2 ods. 3).

Pokiaľ ide o návrh na pozastavenie účinnosti navrhovateľom napadnutých zákonných ustanovení, ústavný súd konštatuje, že účinnosť väčšiny z týchto ustanovení bola už pozastavená uznesením ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 105/2011 z 28. septembra 2011, ktorým čiastočne vyhovel návrhu prvého námestníka generálneho prokurátora na pozastavenie účinnosti ním napadnutých ustanovení zákona č. 220/2011 Z. z. Už pri rozhodovaní o návrhu prvého námestníka generálnej prokuratúry ústavný súd zvažoval závažnosť dopadov všetkých ním napadnutých ustanovení zákona č. 220/2011 Z. z., pričom dospel k záveru, že ústavou predpokladané podmienky na pozastavenie účinnosti sú splnené len vo vzťahu k niektorým z napadnutých ustanovení zákona o prokurátoroch, zákona o Justičnej akadémii, zákona o registri trestov a zákona o štátnej službe.

Navrhovateľ odôvodnil návrh na pozastavenie účinnosti všetkých ním namietaných zákonných ustanovení hrozbou porušovania základných práv a slobôd a nerešpektovaním jedného zo základných ústavnoprávnych princípov, ktorým je princíp právneho štátu, požiadavky právnej istoty, zákazu spätného pôsobenia právnych predpisov a ochrany legálne nadobudnutých práv.

Ústavný súd zdôrazňuje, že k uplatneniu svojej právomoci podľa čl. 125 ods. 2 ústavy pristupuje vo svojej doterajšej judikatúre len v dostatočne odôvodnených prípadoch, a pritom celkom výnimočne, t. j. keď sú spôsoby ohrozenia označených základných práv a slobôd, resp. hrozba hospodárskej škody alebo iného nenapraviteľného následku v návrhu dostatočne konkretizované, pričom z okolností prípadu zjavne vyplýva, že tvrdenia navrhovateľa možno považovať za preukázané, a teda opodstatnené (m. m. PL. ÚS 13/09).

V danom prípade ústavný súd, berúc na zreteľ uznesením sp. zn. PL. ÚS 105/2011 z 28. septembra 2011 pozastavenú účinnosť väčšiny navrhovateľom napadnutých zákonných ustanovení, vyhodnotil dôvody uvádzané navrhovateľom na pozastavenie účinnosti aj ďalších napadnutých zákonných ustanovení za nezakladajúce dôvod na revidovanie rozhodnutia ústavného súdu týkajúceho sa návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutých zákonných ustanovení, ktoré bolo vydané v konaní o návrhu prvého námestníka generálneho prokurátora. Ústavný súd preto nevyhovel navrhovateľovej žiadosti o pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona o prokuratúre a zákona o prokurátoroch, tak ako to vyplýva z druhého bodu výroku tohto uznesenia.

IV.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

So zreteľom na obsah obidvoch návrhov na začatie konania pred ústavným súdom, podľa ktorých niektoré ustanovenia zákona o prokuratúre a zákona o prokurátoroch nie sú v súlade s ústavou, dohovorom, medzinárodným paktom, prípadne chartou, ústavný súd považuje za dôvodné v záujme hospodárnosti konania spojiť konanie o návrhu navrhovateľa s konaním o návrhu prvého námestníka generálneho prokurátora. S dôrazom na uvedené ústavný súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v treťom bode výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. novembra 2011